

KORANENS BUDSKAP KAPITEL 54

SURAH al-Qamar

Kapitelnamn: *Surat al-Qamar* vilket betyder "Månen". Den består av 55 verser och uppenbarades i Mekka.

Kapitlet inleds med hänvisning till ett stort tecken: månen som klövs, vilket de flesta klassiska kommentatorer tolkar som ett mirakel som visades för Quraysh. Trots detta fortsatte många att förneka sanningen. Suran upprepar flera gånger den retoriska påminnelsen: *"Och Vi har gjort Koranen lätt att minnas – finns det någon som vill ta lärdom?"*

Innehållet omfattar:

- Berättelser om tidigare folk som förnekade sina profeter: Noas folk, Ad, Thamud, Lot och Farao.
- Deras öden används som varningar för Mekkas förnekare.
- Skildringar av domens dag, då människorna delas upp i lyckliga och olyckliga.
- Paradiset beskrivs som belöning för de gudfruktiga, medan helvetet väntar de trotsiga.

Suran är starkt retoriskt präglad: korta, kraftfulla verser, upprepningar och kontraster mellan straff och belöning. Den fungerar som en väckarklocka för människan att reflektera över historien och framtiden.

I GUDS DEN NÅDERIKES DEN BARMHÄRTIGES NAMN

STUNDEN NÄRMAR sig och månen har rämnat! (1)

Men om de [som förnekar sanningen] får se ett tecken, vänder de sig bort och säger: "Alltid dessa trollkonster!" - (2)

De är beslutna att avvisa [sanningen] och följer [bara] vad de själva tycker och önskar. Men allt har sin fasta bestämmelse. (3)

De har fått lyssna till berättelser som borde ha hållit dem tillbaka (4)

[och] till djup visdom, men varningarna var till ingen nytta; (5)

vänd dig därför ifrån dem. Den Dag då roparen kallar människorna till det okända, (6)

kommer de att stiga ut ur sina gravar, stirrande i marken, och som svärmar av gräshoppor (7)

skynda fram mot roparen, och de som förnekade sanningen skall säga: "Detta är en svart dag!" (8)

FÖRE dem förnekade Noas folk [uppståndelsens] sanning; de beskyllde Vår tjänare för lögn och kallade honom besatt och drev bort honom. (9)

Och han ropade till sin Herre: "De är starkare än jag; [Herre,] kom till min hjälp!" (10)

Och Vi öppnade himlens portar och lät rikligt regn strömma [utan uppehåll], (11)

och källor springa fram ur marken så att vattnen möttes - allt i enlighet med [Guds] beslut. (12)

Och Vi räddade honom på [skeppet] som timrats av plankor och spik, (13) och det rörde sig fram [över havet] under Våra ögon; [detta var] belöningen till den som hade kallats lögnare. (14)

Vi gjorde denna [katastrof] till ett tecken, [ett exempel för människorna] - finns det någon som bevarar den i minnet [och tar lärdom]? (15)

Hur [hårt drabbade dem inte] Mitt straff, [de som inte fäste vikt vid] Mina varningar! (16)

Vi har gjort Koranen lätt att minnas; finns det någon som bevarar [dess ord] i minnet och tar lärdom (17)

STAMMEN Aad förnekade sanningen och hur [hårt drabbade dem inte] Mitt straff, [de som inte fäste vikt vid] Mina varningar! (18)

[Till sist,] en lång och olycksdiger dag, sände Vi en rasande stormvind mot dem, (19)

som grep tag i människorna, [kastade omkull dem och lämnade dem utsträckta på marken] som palmstubbar, uppräckta med rötterna. (20)

Hur [hårt drabbade dem inte] Mitt straff, [de som inte fäste vikt vid] Mina varningar! (21)

Vi har gjort Koranen lätt att minnas; finns det någon som bevarar [dess ord] i minnet och tar lärdom (22)

[STAMMEN] Thamud trodde inte på de varningar [som Vi sände dem], (23) och de sade: "Skall vi följa en ensam [man] ur våra egna led? [Om vi gjorde så] skulle vi ha gått vilse eller förlorat förståndet! (24)

Skulle det bland oss [alla] vara just han som utmärktes med den [gudomliga] påminnelsen [och inte en av våra mer förtjänta män]? Nej, han är ingenting annat än en fräck lögnare!" (25)

[Och Gud sade till deras profet Salih:] "De skall snart få veta vem som är en fräck lögnare! (26)

Vi skall nu låta kamelstoet löpa fritt för att sätta dem på prov; ge dig till tåls och se vad de företar sig. (27)

Men säg dem att vattnet i brunnarna skall fördelas mellan dem - var och en måste vara där, när hans tur [att vattna sina djur] har kommit." (28)

Men de tillkallade en man i stammen som åtog sig [att slakta kamelstoet] och han slaktade det på grymmaste sätt. (29)

Hur [hårt drabbade dem inte] Mitt straff, [de som inte fäste vikt vid] Mina varningar! (30)

Vi lät ett enda dån [- dånnet av detta straff -] genljuda över dem, och där låg de som [en hög] torra störor till en inhägnad. (31)

Vi har gjort Koranen lätt att minnas; finns det någon som bevarar [dess ord] i minnet och tar lärdom (32)

LOTS folk [trodde inte heller] på [Våra] varningar; (33)

[och] Vi sände över dem en orkan [av död och förintelse]. Men före gryningen räddade Vi Lot och dem som följde honom [i tron]. (34)

Vår nåd var med dem; så belönar Vi de tacksamma. (35)

[Lot] varnade dem för Vårt stränga straff; men de trodde inte på varningarnas allvar (36)

och försökte förmå honom att utlämna sina gäster [till dem]. Då slog Vi dem med blindhet. "Pröva då på Mitt straff, [ni som inte fäste vikt vid] Mina varningar!" (37)

Och en morgon, tidigt, drabbade dem det slutliga straffet. (38)

"Pröva nu på Mitt straff, [ni som inte fäste vikt vid] Mina varningar!" (39)

Vi har gjort Koranen lätt att minnas; finns det någon som bevarar [dess ord] i minnet och tar lärdom (40)

[Även] Faraos folk varnades; (41)

[och då] de avvisade alla Våra tecken straffade Vi dem med den överväldigande styrkan hos en allsmäktig Gud, som ingen kan motstå. (42)

ÄR DÅ de bland er som förnekar sanningen bättre än de [forna folk som här har nämnts], eller har [äldre tiders] böcker med nedtecknad gudomlig visdom förklarat er oskyldiga? (43)

Kanske säger de: "Vi är alla [eniga i vår åsikt och följaktligen] är det vi som måste vinna?" (44)

[Nej,] skaran [av förnekare] skall besegras och skall tvingas göra helt om och fly. (45)

Men den Yttersta stunden är den tid då de är kallade att inställa sig, och denna Stund [kommer att för dem betyda] det djupaste elände och den bittraste sorg. (46)

Då skall de obotfärdiga syndarna [inse att] de gick vilse och [att] deras förstånd svek dem. (47)

Den Dag då de släpas på sina ansikten in i Elden [skall de höra en röst:] "Pröva på dess heta famntag!" (48)

ALLT har Vi skapat med rätta mått (49)

och Vår befallning [och dess omsättning i verklighet] är ett och detsamma – ett ögonblickligt skeende. (50)

Era likar [i synd och förnekelse bland tidigare folk] lät Vi gå under; finns det någon som bevarar detta i minnet och tar lärdom (51)

Alla deras handlingar omtalas i [äldre tiders] böcker med nedtecknad gudomlig visdom; (52)

allt är redovisat, stort som smått. (53)

De rättfärdiga skall vistas i lustgårdar [vattnade av] bäckar. (54)

[Och de skall] ta plats inför en allsmäktig Konung i sanningens [församling]. (55)

[KAPITEL 54](#)

«[KORANENS BUDSKAP KAPITEL 55](#)

[KORANENS BUDSKAP KAPITEL 53](#)»

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)

